å fine Kläder, som penger förfära?
Wei Då ivi ffa iva Sivenffe Wän,
Ey mej åb, få åf du min wän.
Känns du i hu hiva Har labe
Då ivi iva påga å nöjbe ock glabe:
Wi ffa få ffåff å rubrš å åba,
Ty ivallmar ock ffin ffo ni er ffåba,
Hrbeja ffo ni fom heila fåra,
Wa trona å fålla, min låra,
Wårba Gub ock Hrihehen,
Ty fomer effå i förtreben,
Gåtten ier afrig emob Laf ock Wåll,
Betalen ier ffatt, å håken ier nått
Web tåj fom mer fan teiverfa,
Eiben på be e mjeb ffårfa. —
Wroer Hjåår du talar mjeb fant,
Ja har förfåfab mången flant
Hå från ock böjligheb
å ei åtlytt min Hrihеb,
å ei åtlytt min Hrihеb,
Ja har förfåfab mången flant
Hå från ock böjligheb
Wroer Hjåår du talar mjeb fant,
å att han öfwer Köbmännen rår.

Jönköping, 1832, W. G. Lundströms Boktryckeri.

Kollar i ålj Wanlo.

(Jemför fig. med 12 verf.)

Matts Krafes Lefverneskbeskrifning.

Ångflig i en ruttен Kofa Gitter jag nu fuft
ock ffåms, Kron-Delicenter fring mig foja
Ock til Skrabs-Ling jag fåms.
2. Min Hiftoria att berätta är ej fyn-
nerligen lång, Ock mertet ha för detta Dåe
gjort min lefnad trång.

GS 7718

(Jemför fig. med 10 verf.)

Finkelströms öden.

Grymt är mitt öde; Om bland de döde, Redan jag låge, det wore så wäl! Ångsliga tider! Kors, hwad man lider Både till strupe, lekamen och själ.

2. Inne jag fryser, Ute jag ryser, Mindre af köld än för Björnarnas syn; Ser jag en satan Komma på gatan, Resa sig håren, förwandlar sig hyn.

3. Hatten är hålig, Halsduken dålig, Fracken durkstigtig och inpyrd med dam, Sönderig är wästen, Lappig är resten, Tåna snart glutta ur stöflorna fram.

4. Ja, mina kläder Himmelens wäder Spela nog stångt genom hålen derpå; Ofta om dagen Kyler jag magen, Och kan i penning-brist droppar ej få.

5. Älskade droppar! Hjertat det hoppar, Blott jag i andanom läppjar på er; Skön är mixturen, Kummin-tinkturen Smak, som är dråplig, åt fångkolen ger.

6. Men den Traktören Swär för likören Som uppå Ankarn än obetald står; Krogpigan knotar, Matmodren hotar, Att ej mer lemna på borgen en tår.

7. Köpman gronderar, Skräddarn raljerar, Bittert som tusan är Skomakarns tal. Fältskärn will raka Sönder min haka, Owiß om nånsin han får sitt qwartal.

8. Af mina wänner Ingen mig känner, Men nog besöks jag af andra, min sann, Ofta i wärja, Stå de och swärja Och säga: Herre; det går aldrig an!

9. Ja, härom dagen Hwad jag blef slagen! Då en af dem så begynte sitt tal: Hur är det? har herrn? Fan eljest tar herrn, Niska till Gillstun, sa min Principal.

10. Så kom den wargen Uppbördskomsarjen Och skrek: min gynnare, bit med kontant! Nog ni haßlerat Och mig fiexerat, Eller er trådstol och korgsång i pant!

11. Så mycket wärre, Gunstige Herre, Swarte jag: det ej min egendom är. Men om Herrn wille Så har mitt snille En liten skatt att bjuda er här.

12. Nå kan jag wåga Hörsammast fråga, Sa Kommisarjen, hwad är det för slag? Wersar — blef swaret, Bara Herrn tar'et, Kan det ju tryckas på Kronans förlag.

13. Sen, från Herr Knipström Jag till

3. I en tågsång född på Landet, Fick jag torst och horn att di, Fångslades i lindelbandet, Skrek att ständigt waggad bli.

4. Fördes i en sotig skrinda Intill nästa Kyrkoby, Der uti en bättre linda Kapplans Mor mig måste sy.

5. Efter far mins trägna yrkan, Sedan allt ting wart tillreds, Blef jag buren i Träkyrkan, Der till Matts jag Christnades.

6. Länsmans-mor bar mig till dopet, Fogden stod ock fadder sjelf, Klockarn bar in fulla stopet, Hämtadt ifrån socknens elf.

7. Resan hemåt, att förmoda, Lär kan hända lyckligt gått; Och höll faddrarna till goda, Bör man tro, allt hwad de fått.

8. Sen ur waggan jag blef tagen Och begynte till att gå, Fick jag skaffra, ringekragen, Med en lapp att spilla på.

9. Far min, wältänkt på det wiset, Att få mig beskedelig, Glömde ej att nyttja riset På min ända stundelig.

10. Fick sen dageligen snåsa För små pojkstrek, och att jag Icke wille lära läsa, Som går klent ännu i dag.

11. Yxan, spadan, kampen, plogen, Skulle bli mitt tidsfördrif; Men tro Matts han geck på krogen, Söp och spelte mannawif.

12. Sedan ganska underliget Togs till fricorn och armén: Undwek all bleßyr i Kriget; Ty jag höll mig bakom sten.

13. Undfeck afsked, hemkom modig, Trottade hwar socken-dräng. Hwarje söndags afton blodig, Rönte jag så mången stång.

14. Før til fa'n att laag-fart fälja: Giorde marknan mycket fort. Myntet fek mig intet qwälja, Com söps upp och foint flos bort.

15. Torpes fälebs på bet fättet Intet reta hem til Gar. Giuna, och på Catarettet seb af bett och usla bar.

16. Sebes ut och måle ligga, Gabe ingen fridag fen. Nät i tunnen jag fanns liggа, Droge jag usaf Brandviatt dan.

17. Sjöng att werlden war mig bitter, Ja bedröfwelig och trana: Slut hwad jag af den befintter, Se ett fwart lefwanligt twäng.

18. Ett olycksan fär i sidor Dag mig dock förbyttring ger, Sälter sniß och twelfsidor, Slit mig sunna somma för.

19. Snöstig, utan att belinna, Sista ma i en hast, Sid en dugtig Cadarbetare Rinna Med hås klåfwet, qwast.

20. Straft i barnsång sån min Stilla Hjerter sälskar-rädet fallet. Swor och wille mig inbilla, Slit beg polte slyrbt sig fiellt.

21. Uselhet och dagtig träta, Barnaprist så jämmerlig, Hungers nöd, i brist af ära, Slätt sen förfärlige mig.

22. Nu är jag wid god förklaring (Borgad för en gammal ring) Har att stillas wid min färing, Sprompt wid nästa Cadabs-Ting.

23. Nu sin lycka hon förlutit Sår en gerning uppenbar; Men hwad jag mig nu förbrutit, Gar finart af med nägra par.

24. Krögar-Har, gif mer på borgen, Dag will bräda dn ett rus, Cefina glad och glömma forgen, Herre ber jag tan få hus.

Herr Christrém Wänbe med bugning mitt wördsamma tal. Tag-renna hinga Gunstigt — och bringa Herre, som borgen, til Herrns Christical!

17. Sit får jag, tatan, Grufen, på gatan Sta mellan börnar i burfittig trad, Och reflobera stt galoppera Ich tanke klupa på fart'nar och pad.

18. Men, til en räga upp min plåga, Stlar jag Mala upp hwita bören Com jag, betagen, Cag hörom bagen Mred en tlabeljare ha wib ett bören.

19. Stt nu få brinna Gör lit gubinna Wittne om höget i fanstorna bär; Men, hwitten imärta! Cstönbetens hjerta Cnbaft för penningar fanstofunt är.

20. Herrbre, brober! Wilka hig gober! Ulom bin hjelp kunns ei nägon i sa'n; Cafänger bet bletjne, Om jag od Fretjne Sjromt en rebers upp flaken at Han.

Samtal emellan twå Bönder som woro Bröder.

West du Ola hwa ja fådt spöra
Du will icke dina barn försöra,
Du körer till staen med Korn och Ru
Och inga pengar har du nu —
Du lefwer etter din dåjliga wisa
Köbmannen den will du prisa;
Men ja ska sia dej ett så gått som to
Å där te ska du sätta din tro:
Hwad har du med Caffe och Win att göra,